

de Umyndiges Midler. Det er en Sag, der virkelig fortjener at komme nsie i Betragtning. Spørger man derimod, om jeg erkjender en saadan Henvisning til det Principmæssige for afgjørende med Hensyn til Bestyrelsens Form, svarer jeg Nei. Kunde man opnaae den hensigtsmæssigste Bestyrelsesmaade ad denne Vej, vilde jeg ikke bryde mig saa meget om, hvorvidt den var den meest principrigtige, men, mine Herrer — det maa jeg navnlig fremhæve — jeg troer, det er aldeles indlysende, at man derved saa langt fra opnaaer den hensigtsmæssigste Bestyrelsesform, at dette Forslag vistnok af alle dem, der ere fremkomne, er det, der mindst egner sig til at tilveiebringe en tilfredsstillende Ordning. Det er noget, der strax springer i Øinene for Enhver, at Amtsrådene i sig selv ere noget af det mindst stikkebe, man kan tænke sig, til at fungere som saadanne stadige administrative Autoriteter, der skulle udføre en daglig løbende Administration. Vi ere jo paa ethvert Punkt komne bort fra den collegiale Bestyrelse, men saa meget er i alt Fald vist, at skal man have en collegial Bestyrelsesform, maa Forudsætningen være den, at de, som skulle danne Collegiet, ere nogenlunde i Samværen med hinanden, befinde sig paa samme Sted. En Bestyrelse, som skulde dannes af et saadant Raad som dette, bestaaende af Folk, der boe spredte over et heelt Amt og kun komme sammen 4 Gange om Aaret, kan man forudsige ikke vil have de naturlige Betingelser for at være en saadan administrativ Bestyrelse, der skal have med løbende Forretninger at gjøre. Dersom det altsaa skulde gaae paa denne Maade — og det kan være, at det kunde det, thi alting kan ganske vist gaae, naar det indrettes med Omfagt, mere eller mindre godt naturligt — maatte der i alt Fald her anvendes en meget høi Grad af Omfagt, og Forslaget maatte være meget gjenomtænkt i sine Enkeltheder, men det gjør mig ondt at maatte sige, at det her foreliggende forekommer mig ikke at give det mindste Bidrag til Løsningen af de Vansteligheeder, som Amtsrådernes Organisation frembyder. Hvad er det nemlig, som her siges? Her siges, at „Amtsrådene skulle samles mindst 1 Gang om Aaret, og fastsætte et Forretningsregulativ“. Jeg veed nu ikke, hvad man nær-

meft har tænkt sig derved. Jeg antager, at Meningen er, at de skulle fastsætte, hvorledes Forretningerne skulle fordeles mellem de enkelte Medlemmer, men dette er i Virkeligheden en Slags Falliterklæring, det er at sige: vi kunne ikke udfinde, hvorledes Ordningen skal være, vi overlade til Amtsrådene, hvorledes de ville komme ud af den Vansteligighed at danne collegial Administration af Medlemmer, som boe spredte fra hinanden. De skulle dernæst „fastsætte de almindelige Regler for Midlernes Anvendelse“; hvad hermed er meent, forstaaer jeg, oprigtigt talt, ikke. Fremdeles skulle de decidere det forløbne Aars Regnskaber, jeg veed ikke, om det er deres egne Regnskaber eller Bærgemaalsregnskaberne, men det er ligegyldigt. Der anvises i alt Fald ikke her nogen Vej til Løsningen, men derefter kommer det, hvorpaa det vel egentlig kommer an: „Til de daglige Forretningers Bestribelse antager det en efter dets nærmere Bestemmelse lønnet Forretningsfører, ligesom det anordner det fornødne Contoirhold og Bederslag for samme“. Denne Forretningsfører skulde vel altsaa være den egentlige Bestyrer af Overformyndneriet, men nu maa jeg spørge, i hvilket Forhold man nærmest har tænkt sig, at Amtsrådet skulde staae til ham, navnlig, hvorvidt Amtsrådets Medlemmer skulde bære det personlige Ansvar for denne Forretningsfører. Om det er Meningen, at Amtsrådsmedlemmerne skulde være personligt ansvarlige, det er Noget, der ikke er ganske klart af Forslaget; der staaer nemlig i § 9: „mulige Tab af Overformyndnerimidlerne dækkes, selvfølgelig imod Regres til alle Vedkommende, som maatte have paadraget sig Erstatningsansvar efter Lovgivningens almindelige Regler“ osv. Altsaa skal det afgjøres efter Lovgivningens almindelige Regler, om Amtsrådets Medlemmer have noget Erstatningsansvar. Spørge vi nu, hvorledes Lovgivningens almindelige Regler ville afgjøre dette Forhold, maa jeg nærmest antage, at Amtsrådsmedlemmerne, der have antaget Forretningsføreren, maae blive personlig ansvarlige for alle hans Handlinger; men, naar dette er Tilfældet, troer jeg virkelig ogsaa, at man maa give Amtsrådene al mulig Ret i, naar de betakke sig for, at Medlemmerne, der, som sagt,